

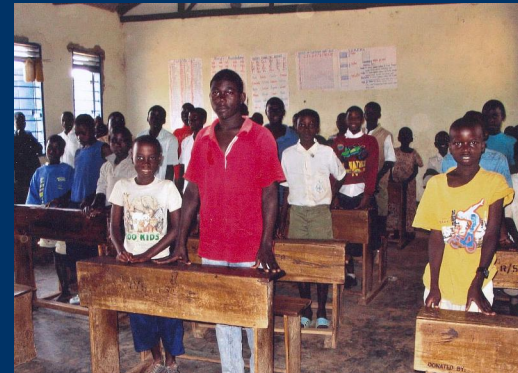

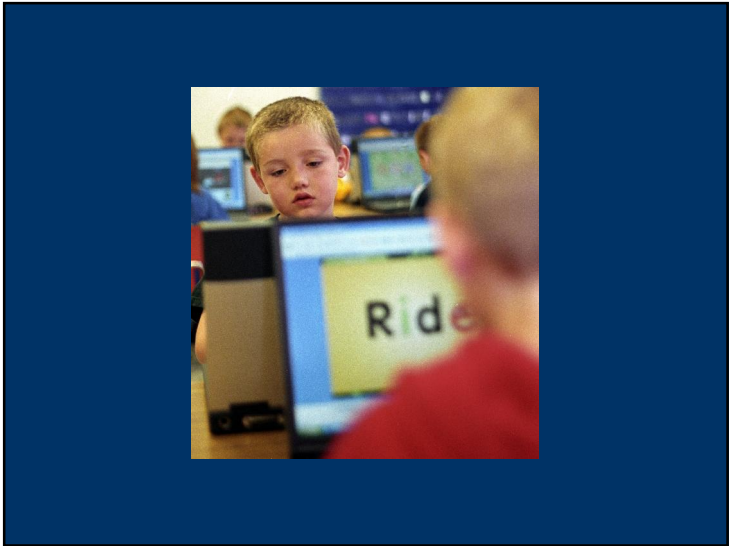
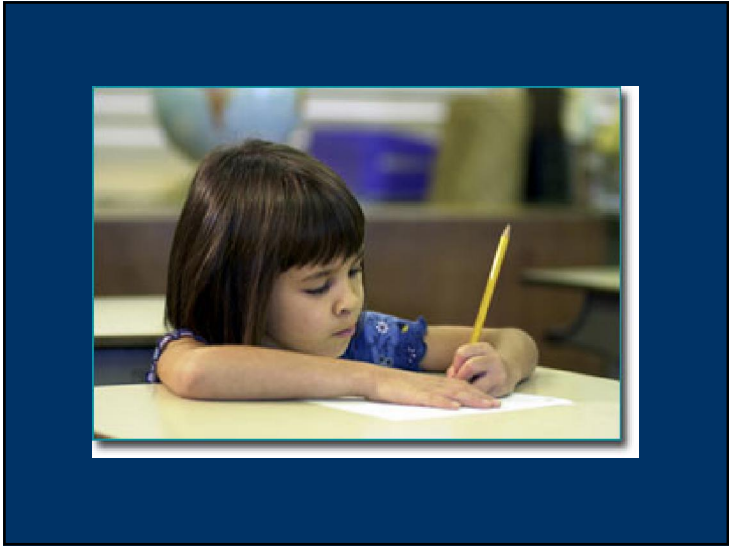
ปริญญาชั้นหรือ คือ **กระดาษ**
มันมีอาจเปลี่ยนแปลงสัณฐานได้

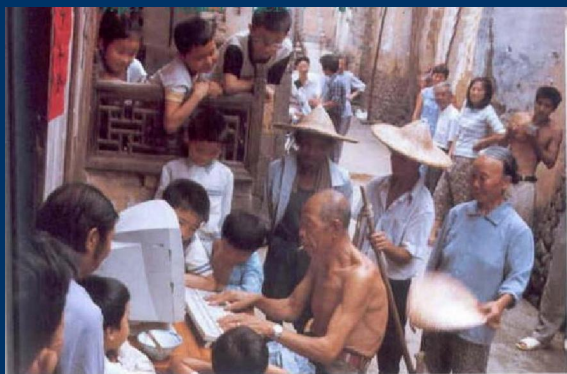

คุณความดีนั้นยากลำบากไซ้
มีเกียรติยศ **ยิ่งใหญ่** กว่าปริญญา

งบประมาณด้านการศึกษา

3 แสนล้านบาท/ปี

ผลลัพธ์ที่ได้

คะแนนผลสัมฤทธิ์ระดับชาติ

ป. 6 ภาษาไทย 38.58 ภาษาอังกฤษ 31.75 คณิตศาสตร์ 35.88

วิทยาศาสตร์ 38.67 สังคมศึกษา 33.91

ม. 3 ภาษาไทย 35.35 ภาษาอังกฤษ 22.54 คณิตศาสตร์ 26.04

วิทยาศาสตร์ 29.16 สังคมศึกษา 39.70

ม. 6 ภาษาไทย 46.47 ภาษาอังกฤษ 23.98 คณิตศาสตร์ 28.55

วิทยาศาสตร์ 31.03 สังคมศึกษา 36.01

อันดับทางการศึกษา

ไทย 50 ใน 56 ประเทศของโลก

นราธิวาส ทำยสุดของไทย

ทำให้เกิด ?

ชาติขาดความเข้มแข็ง ?

ชาติขาดการพัฒนา ?

ชาติขาดความสามารถในการแข่งขัน ?

????????????????????

หรือ เพราะ ครู ?

Developing them into effective instructors

ด้านวิชาการ

•ความรู้วิชาชีพครู

หลักสูตร

การสอน

จิตวิทยาการศึกษา

วัดและประเมินผลการศึกษา

•ความรู้ทางวิชาการอื่น

ภาษาไทย

ภาษาอังกฤษ

ICT

สังคม การเมือง ปกครอง

ด้านเทคนิควิธี

เตรียมการสอน
จัดกิจกรรม
การใช้สื่อ
จัดสภาพการเรียนรู้
ปฏิสัมพันธ์

ด้านคุณลักษณะ

บุคลิกภาพ

คุณธรรม

รักและศรัทธาต่อวิชาชีพ

การศึกษาในระดับอุดมศึกษา

●ระดับปริญญาตรี

Undergraduation

●ระดับสูงกว่าปริญญาตรี

Graduation

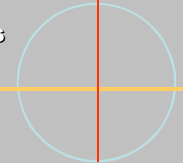
บัณฑิตศึกษา

10-165-201

ความเป็นครูและคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ

Teachership and Moral Principle
and Professional Ethics

3 (3-0-6)

วิชาชีพ คือ ? แตกต่างจากอาชีพอย่างไร ?

วิชาชีพซึ่งได้รับยกย่องให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง ผู้ประกอบวิชาชีพย่อมต้องมีความรับผิดชอบอย่างสูงตามมา เพราะมีผลกระทบต่อผู้รับบริการและสาธารณชน จึงต้องมีการควบคุมการประกอบวิชาชีพเป็นพิเศษ เพื่อให้เกิดความมั่นใจต่อผู้รับบริการและสาธารณชน โดยผู้ประกอบวิชาชีพต้องประกอบวิชาชีพด้วยวิธีการแห่งปัญญา(Intellectual Method) ได้รับการศึกษาอบรมมาอย่างเพียงพอ (Long Period of Training) มีอิสระในการใช้วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพ (Professional Autonomy) และมีจรรยาบรรณของวิชาชีพ (Professional Ethics) รวมทั้งต้องมีสถาบันวิชาชีพ (Professional Institution) หรือองค์กรวิชาชีพ (Professional Organization) เป็นแหล่งกลางในการสร้างสรรค์ จรรโลงวิชาชีพ

●อาชีพ (Career)

เป็นกิจกรรมที่ต้องทำให้สำเร็จ โดยมุ่งหวังค่าตอบแทนเพื่อการดำรงชีพเท่านั้น

●วิชาชีพ (Profession)

เป็นอาชีพให้บริการแก่สาธารณชนที่ต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญเป็นการเฉพาะ ไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาชีพอื่นและมีมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพ โดยผู้ประกอบวิชาชีพต้องฝึกรวมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเพียงพอ ก่อนที่จะประกอบวิชาชีพ

วิชาชีพประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้

1. ต้องมีบริการต่อสังคมที่ไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาชีพอื่น
2. ต้องมีระยะเวลาที่ให้การศึกษาก่อนประกอบอาชีพยาวนานพอสมควร
3. สมาชิกของวิชาชีพชั้นสูงจะต้องมีเสรีภาพในการประกอบวิชาชีพตามลักษณะงานของตน เรียกว่า Professional Autonomy
4. มีจรรยาบรรณ (Professional Ethics)
5. มีสมาคมวิชาชีพซึ่งเป็นศูนย์กลางสำหรับยกมาตรฐาน และเผยแพร่วิชาการของวิชาชีพเป็นศูนย์กลางสำหรับความสัมพันธ์ของผู้ร่วมอาชีพเดียวกัน

ประชาชนของประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งหลาย เป็นผู้ที่มีศักยภาพในระดับสูง มีความรู้ มีวินัย และมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน

ประเทศไทยถือว่าเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาและมีการปรับเปลี่ยนระบบการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดมา แต่ก็ยังไม่ทันกับความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ ของโลก จำเป็นจะต้องมีการปฏิรูปการศึกษาในทุกระดับ

รศ. วุฒิชัย กปิลกาญจน์ ,2558

9 ข้อพื้นฐานที่ทำร้าย การศึกษาไทย
คำวิจารณ์การศึกษาไทย, 2558

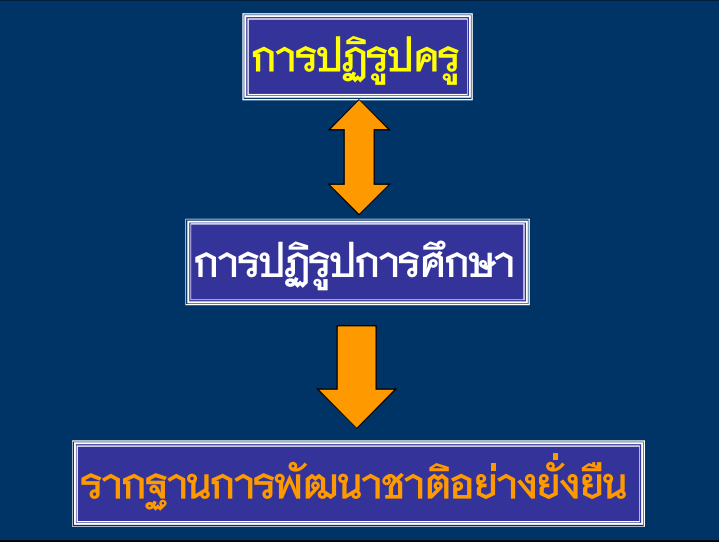
1. ระบบช่วงชั้น คือ ภัยร้ายของการศึกษาไทย การข้ามชั้นต้องรีบกลับมา **การไม่ให้เด็กตกชั้น** คือ การฆ่าเด็ก ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายตายใจ **ว่า ไม่เรียนก็ได้เลื่อนชั้น กลายเป็นนิสัยสันดาน ให้เป็นคนไม่เอาจริง**
2. การที่ไม่เรียวยลุดมือครู ทำให้ครูยุคนี้ออกต่อพฤติกรรมของเด็ก ที่พ่อแม่ทิ้งความหวังไว้กับครู โดยไม่รับผิดชอบอะไร ขนาดพ่อแม่ยังเอาลูกไม่อยู่ คิดหรือว่าครูจะเอาอยู่ ทั้งยังไม่ใช้ลูกของครู

3. ครู มีทำกิจกรรมข้างนอกมากเกินไปจนไม่มีเวลาสอนนักเรียนอย่างเต็มที่
4. ครูมีทัศนคติรับจ้าง ไร้วิญญาณครู ไม่สอนเต็มที่ในห้องเรียน แต่สอนพิเศษนอกห้อง เพื่อหารายได้พิเศษจากเด็ก กลายเป็นวงจรอุบาทว์ไม่สิ้นสุด ระบบสอนพิเศษจึงควรหยุด **ให้พิเศษทุกนาที่อยู่ในห้องเรียน**
5. ครูใช้เด็กเป็นเด็กเป็นเรือจ้างทำวิทยฐานะทางวิชาการ เพื่อให้ตนก้าวหน้า จนลืมเด็กในอ้อมกอดของตน
6. สมศ. ทำหน้าที่ประเมินคุณภาพการศึกษาของชาติ แต่ยิ่งประเมินยิ่งตกต่ำ เพราะประเมินจากกระดาษ อาคารเรียน ตัวครู มีใช้ตัวนักเรียน

7. ผอ รร. แต่ละแห่งมีงานยุ่งมาก อีกที่ยังมาแป๊ะ สอบถามเด็กๆที่มา บวชว่าทำไม ม.2 แล้วจึงอ่านไม่คล่อง เขียนไม่แตกฉานแม่ค้าต่างๆ เขาตอบว่า เพราะครูไม่ค่อยเข้าสอนอย่างจริงจัง ร.ร. แต่ละแห่งแก่ประชุม แก่กิจกรรม แก่เกียรติบัตร **จนลืมดวงตาละห้อยที่รอคอยครูอยู่ห้องเรียน**

8. บาง รร. ห้องเรียนใหญ่เกินกำลังครู ทั้งครูเอง ยังถูกกำหนดให้สอนตรงสายมากเกินไป ทำให้ขยับอะไรที่ขอบและถนัดไม่ได้ ทั้งๆที่มนุษย์คนหนึ่งมีความสามารถมากกว่าหนึ่งอยู่แล้ว ปล่อยให้ครูที่เก่งหลายด้านต้องตายด้านไปกับระบบนี้ การศึกษาคือการค้นหาทักษะของครูให้สอนได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้มีใช้หรือ แต่ระบบ กลับบ่อนทำลายความสามารถของมนุษย์ให้ตายไปจนเกษียณอายุราชการ

9. การที่ ร.ร. ลืมปราศรัยชาวบ้านที่มีความเชี่ยวชาญชำนาญในด้านต่างๆ ซึ่งเขา ประกอบอาชีพทำมาหากินจนเจริญรุ่งเรืองสร้างฐานะ แต่เรากลับเมินเฉยไม่เชิญมาเป็นครูต้นแบบ การเชิญปราศรัยชุมชนมาสอนนักเรียนในวิชานั้นๆ จะสร้างแรงบันดาลใจใหญ่หลวงให้เด็กๆ อยากเรียนรู้มากกว่าครูปกติสอนอย่างเน่นอน หรือว่าไม่ใช่ครู จึงยืนหน้าห้องเรียนไม่ได้.

ทำงานเพื่อเป็นครู
ไม่ได้ทำงานเพื่ออะไร?

ครู คือ ?

“ ..ครูไทยในยุคปัจจุบัน
เป็นยุคที่กล่าวได้ว่าตกต่ำค่อนข้างมาก..”

(รุ่ง แก้วแดง, 2540)

“..ครูเริ่มไม่มีความสุขกับการเป็นครู แต่หันไปดิ้นรนแสวงหาสุขกับกระแสวัตถุนิยมที่ไหลท่วมสังคมของเรา ครูกลายเป็นนักสะสมความสุขทางวัตถุจนเป็นหนี้เป็นสินกันทั่วหน้า ครูหลายๆ คนอยากหนีจนก็เผลอไปทำทุจริตหรือหาล่ำไผ่จนไม่เป็นอันสอน

ภาพลักษณ์ของครูก็ดูยิ่งเสื่อมลงไปอีก..”

(ความจริงของแผ่นดิน, 2541)

“คนที่เป็นครูในระบบการศึกษาของมาเลเซียเขามีรายได้สูงสุดติดอันดับ 1 ใน 10 ของประเทศชาติ แต่คนที่เป็นครูในบ้านเรา ถามว่าติดอันดับที่เท่าไรของผู้ยากไร้ ...ระบบการศึกษาไทย ซึ่งไม่เพียงกดขี่ครอบงำภูมิปัญญาของเยาวชน หากยังตอบแทน ครูบาอาจารย์ด้วยรายได้ที่ไม่ต่างไปจากคนหาเช้ากินค่ำ ่ ถามว่าใครจะเป็นผู้แก้ไข...”

(เสกสรร ประเสริฐกุล, 2539)

“..ปรากฏการณ์ที่เป็นปัญหาวิกฤตขณะนี้ คือ สถานภาพ อาชีพครูตกต่ำอย่างที่สุดเด็กจบมัธยมปลายเก่งๆ อยู่ใน ระดับหัวกะทิของประเทศ จะเลือกสอบเข้ามหาวิทยาลัย ในแขนงวิชาอื่นๆ ที่มีเงิน มีเกียรติ และมีหน้าตา ซึ่งสถานภาพของครูในสังคมไทย ปัจจุบันยากนักที่จะให้ ความหวังในสิ่งเหล่านี้กับเด็กรุ่นใหม่..”

(ความฝันของแผ่นดิน, 2539)

- หนี้สิน
- คุณภาพการสอนต่ำ
- ทำงานอื่น
- สติปัญญา

อรุณี อ่อนสวัสดิ์, 2548

ในการปฏิรูปการศึกษาครั้งนี้ทุกคนตั้งความหวังและฝากความหวังไว้กับครู ที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนาสังคมไทยให้แข่งขันในระดับสากล ได้จึงกำหนดให้มีการพัฒนาครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง มีการกำหนดมาตรฐาน และจรรยาบรรณของวิชาชีพ โดยได้กำหนดเป็นข้อปฏิบัติ เรียกว่า จรรยาบรรณของวิชาชีพ ซึ่งมีทั้งจรรยาบรรณต่อตนเอง ต่อวิชาชีพ ต่อ ผู้รับบริการ ต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และจรรยาบรรณต่อสังคม ทั้งนี้ ครู ต้องเอาใจใส่ช่วยเหลือ รักเมตตา ส่งเสริมให้กำลังใจต่อศิษย์ ส่งเสริมให้ ศิษย์เกิดการเรียนรู้ตามความสามารถ ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ เป็นต้น การพัฒนาวิชาชีพครู ซึ่งเป็น หัวใจสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติจำเป็นต้องพัฒนา บุคคลที่จะก้าวสู่การประกอบวิชาชีพครู และต้องมั่นใจว่ามีคุณลักษณะที่ สอดคล้องและเหมาะสมในการเป็นครู รักและศรัทธาต่อวิชาชีพ สามารถ ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครูได้

“...งานด้านการศึกษาเป็นงานสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของชาติ เพราะความเจริญ และความเสื่อมของชาตินั้น ขึ้นอยู่กับ การศึกษาของชาติเป็นสำคัญ “...การศึกษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยมและคุณธรรม ของบุคคลเพื่อให้เป็นพลเมืองดีมีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศก็ย่อมทำได้สะดวก รวดเร็ว ได้ผลที่ แน่นนอนและรวดเร็ว...”

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

22 ตุลาคม 2520

“ความเป็นครูเป็นของมีค่า
ความเป็นครู หมายถึง การมีความรู้ดี ประกอบ
ด้วยหลักวิชาที่ถูกต้องแน่นแฟ้นและแจ่มแจ้ง
แก่ใจ กอปรทั้งคุณความดีและความเอื้ออารีปรารถนา
ที่จะถ่ายทอดเพื่อแผ่ให้ผู้อื่นได้มีความรู้ความเข้าใจที่
ดีด้วย...”

พระบรมราโชวาทของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
25 ตุลาคม 2522

“...หน้าที่ครูมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็น
หน้าที่ปลูกฝังความรู้ความคิดและจิตใจเยาวชน
ผู้เป็นครูจึงจัดได้ว่า เป็นผู้มีบทบาทสำคัญมาก
ในการสร้างสรรค์บัณฑิตอนาคต
ของชาติบ้านเมือง...”

พระบรมราโชวาทของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
22 กรกฎาคม 2513

ใครคือครูกูคือใครในวันนี้
ใช้อยู่ที่ปริญญามหาศาล
ใช้อยู่ที่เรียกว่าครูอาจารย์
ใช้ชื่อยานสอนนานในโรงเรียน
ครูกคือผู้ชี้ทางความคิด
ให้รู้ถูกรู้ผิดคิดอ่านเขียน
ให้รู้ทุกซ่รู้ยากรู้พากเพียร
ให้รู้เปลี่ยนแปลงสู้สร้างงาน

ครูกคือผู้ยกระดับวิญญาณมนุษย์
ให้สูงสุดกว่าสัตว์เดรัจฉาน
ครูกคือผู้สั่งสมอุดมการณ์
มีดวงมามเพื่อมวลชนใช้ตนเอง
ครูกจึงเป็นนักสร้างผู้ใหญ่ยิ่ง
สร้างคนจริงสร้างคนกล้าสร้างคนเก่ง
สร้างคนให้ได้เป็นตัวของตัวเอง
ขอมอบเพลงนี้มาบูชาครูก

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ นักเขียนรางวัลซีไรท์ (The S.E.A Write Award)

มาโรงเรียนสายเป็นประจำ
ทำงานชู้ดตลอดเวลา
งานของตนทำไม่เป็น
ไม่สร้างมาเข้าห้องสอน
พูดเพื่อเจอกับลูกศิษย์
เจ้านายมาทำขยัน
หาความดีโดยไม่สอน
ไปค้าขายเวลาราชการ
เอาชนะระราน
บ่นอออจู้
ชอบมั่วต่อบาย
อยู่เป็นครูไปวันๆ.....

งานไม่ทำเอาแต่คุย
ขอบคุณเด็กไร้เหตุผล
เข้าจรดเย็นกินแต่เหล้า
หนีไปนอนยามเมื่อเพลอ
ดัดจริตเจรจา
วันทั้งวันไม่อยู่ที่
เล่นละครหลอกเจ้านาย
ทำหย่อนยานเป็นพ่อพระ
ชอบชุกงานไว้ตลอดเวลา
เป็นหนี้เกินตัว
ไม่ชวนช่วยหาความรู้

เปลือกครู

สอนหนังสือตามหลักสูตร
ถึงเวลามากี่มา
ไม่ล่ำทับคุณนิสัย
ทำไม่เป็นแต่สอนได้
ของไทย ๆ ไม่นิยม
ใช้วิธีบอกเวลาสอน
ไร้ความคิดสร้างสรรค์

มักไม่พูดเรื่องจรรยา
ได้ถึงเวลากลับก็กลับ
เรื่องวินัยไม่กล้าเน้น
ชอบแต่งกายนำสมัย
ชอบชื่นชมกับของนอก
ไม่เอื้ออาทรต่อศิษย์
ทำงานทุกวันตามหน้าที่

ชนบทรอบนิยมประเพณีไม่สน.....

เนื้อครู

กลับถึงเหย้าเมื่อเย็น
ทำตัวเช่นที่สอนศิษย์
ไม่เป็นขี้ยาติดบุหรี
กินพอดีไม่ฟุ้งเฟ้อ
ให้เวลาสอนเพิ่ม
มีเมตตากับทุกคน
ไม่เป็นผีการพนัน
เป็นมิตรกับทุกคน
กตัญญูกตเวที
ไม่แต่งกายนำสมัย

สอนศิษย์ให้คิดเป็น
ไม่ติดสุรา
หนี้สินไม่มี
ไม่เพ้อเจ้อนิินทา
สอนซ่อมเสริมเด็กเรียนช้า
ไม่ชุกชนมั่วโลกีย์
ขยันอบรมศิษย์
ค้นคว้าหาความรู้
เอื้ออารมิตรสหาย
ทำจิตใจเบิกบาน

แก่นครู

ครู คือ แม่พิมพ์ของชาติ

ครู คือ เรือจ้าง

ครู คือ ผู้ให้

ครู คือ แสงเทียนนำทางของศิษย์

ครู คือ ผู้รู้ศีลธรรมนำพื้นฐาน

ครู คือ ผู้บริหารการศึกษา

ครู คือ ประทีปที่ส่องแสงแห่งปัญญา

ครู คือ ตำราประชาชน

ครู คือ พ่อแม่ที่สองของมวลศิษย์

ครู คือ มิตรที่ดีมีเหตุผล

ครู คือ ช่างสร้างสรรค์ปั้นแต่งคน

ครู คือ แบบที่ควรลอบอย่างความดี

ครู คือ ผู้รู้แท้แต่ละศาสตร์

ครู คือ ผู้สามารถมากหน้าที่

ครู คือ แม่พิมพ์ซึ่งไทยควรมี

ภาพสะท้อนครูไทยในสายตาศิษย์

กรุงเทพโพลล์

การสุ่มตัวอย่าง

การสำรวจใช้วิธีสุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มนักเรียน นิสิต นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และหัวเมืองใหญ่ ได้แก่ เชียงใหม่ นครราชสีมา สงขลา และชลบุรี โดยเก็บข้อมูลจากสถานศึกษาในระดับมัธยมศึกษา พานิชย์/อาชีวฯ และอุดมศึกษา รวมทั้งสิ้น 55 แห่ง ได้ตัวอย่างจำนวน 1,478 คน

คำกล่าวเปรียบเทียบ “ครู” ที่อยู่ในใจของศิษย์

ร้อยละ 86.5 ครูคือแม่พิมพ์ของชาติ

ร้อยละ 86.3 ครูคือปูชนียบุคคล

ร้อยละ 86.0 ครูคือพ่อแม่คนที่สอง

ร้อยละ 76.3 ครูคือเรือจ้าง

การทำหน้าที่หลัก 4 ประการของครูในปัจจุบัน

ให้ความรู้เชิงวิชาการเพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบวิชาชีพในอนาคต

อบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็นคนดี มีศีลธรรม

การเป็นที่ปรึกษาฟังฟังในยามที่ศิษย์มีปัญหา

การประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ศิษย์

ให้ความรู้เชิงวิชาการเพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบวิชาชีพในอนาคต

ร้อยละ 77.9 มากเพียงพอแล้ว

ร้อยละ 22.1 น้อยเกินไป

หน้าที่อบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็นคนดี มีศีลธรรม

ร้อยละ 73.7 มากเพียงพอแล้ว

ร้อยละ 26.3 น้อยเกินไป

การเป็นที่ปรึกษาฟังฟังในยามที่ศิษย์มีปัญหา

ร้อยละ 57.6 มากเพียงพอแล้ว

ร้อยละ 42.4 น้อยเกินไป

การประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ศิษย์

ร้อยละ 54.0 มากเพียงพอแล้ว

ร้อยละ 46.0 น้อยเกินไป

การประเมินคุณค่าของครูกับบุคคลในอาชีพอื่น

ร้อยละ 53.9	สูงกว่าบุคคลในอาชีพอื่น
ร้อยละ 41.9	เท่า ๆ กับบุคคลในอาชีพอื่น
ร้อยละ 4.3	ต่ำกว่าบุคคลในอาชีพอื่น

ในอนาคตตอยากมีอาชีพเป็นครูหรือไม่

ร้อยละ 29.4 อยากเป็นครู
ร้อยละ 70.6 ไม่อยากเป็นครู

ไม่ก้าวหน้าไม่ทำหาย (ร้อยละ 25.6)
ไม่มีอิสระ (ร้อยละ 21.4)
ไม่ชอบเด็ก (ร้อยละ 7.0)
ไม่มีความสามารถพอที่จะเป็นครู (ร้อยละ 1.6)
ภาพลักษณ์ครูไม่ดี/ไม่น่าศรัทธา (ร้อยละ 0.4)
ไม่ระบุเหตุผล (ร้อยละ 3.3)

ความเป็นครู เป็นสิ่งที่สร้างให้เกิดขึ้นได้ด้วยการฝึกฝน
อบรม กล่อมเกลาให้ผู้ที่จะมาเป็นครูต้องมีความรู้ดี ประกอบ
ด้วยหลักวิชาที่ถูกต้อง รวมทั้งการมีคุณธรรมและความเอื้อ
อารี ปราศรณาที่จะถ่ายทอดเพื่อแผ่ให้ศิษย์และบุคคลอื่น ๆ
ได้มีความรู้ความเข้าใจที่ดี ด้วยความแจ่มแจ้งง่ายทั้งในการ
ปฏิบัติงาน โดยบริสุทธิ์ใจ เพื่อสร้างความศรัทธาในกิจการ
ที่กระทำอยู่ ให้ดำเนินไปด้วยความสะดวกราบรื่นและสำเร็จ
มุ่งหมาย

ความหมายของ “ครู”

●พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542

ครู เคารพ หนัก สูง

ครู หนัก ใหญ่

หน้ากาย

ต้องศึกษาค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอเพื่อหาความรู้ใหม่ ๆ มา
สอนศิษย์ให้มีความรู้ทันโลกทันเหตุการณ์ในขณะที่สอนศิษย์
ก็ต้องคอยตรวจสอบประเมินผลการเรียนการสอนเพื่อให้ศิษย์
เกิดความเจริญงอกงามอย่างต่อเนื่อง

หน้าใจ

ต้องคอยดูแลเอาใจใส่ในความทุกข์สุขของศิษย์อยู่ตลอดเวลา
ยามใดศิษย์ต้องเจ็บป่วยหรือได้รับความเดือดร้อนใด ๆ ผู้เป็น
ครูก็พลอยทุกข์ใจหนักใจไปด้วย

“ผู้ที่หนักด้วยงาน หนักด้วยบุญคุณ ผู้ที่ควรเคารพ”

“ผู้สั่งสอนศิษย์หรือผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์
เป็นงานที่ยิ่งใหญ่”

ความหมายดั้งเดิมของไทยสมัยก่อน

พระธรรมโกศาจารย์หรือพุทธทาสภิกขุ; 2529

“ ผู้เปิดประตูทางวิญญาณของศิษย์เพื่อนำศิษย์ไปสู่
คุณธรรมชั้นสูง”

ครูเป็นผู้ควรเคารพหรือมีความหนักที่เป็นหนักอยู่เหนือศิษษะ
เป็นเจ้าของอยู่เหนือศิษษะคนทุกคน

คำว่า “ ครู” เป็นคำที่สูงมาก

Dictionary of Education ; TEACHER

- ครู คือ บุคคลที่ทางราชการจ้างไว้เพื่อทำหน้าที่ให้คำแนะนำหรือ
อำนวยความสะดวกในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้หรือนักศึกษาใน
สถานการศึกษาไม่ว่าจะเป็นของรัฐหรือเอกชน
- ครู คือ บุคคลที่มีประสบการณ์หรือมีการศึกษามากหรือดีเป็น
พิเศษ หรือมีทั้งประสบการณ์และการศึกษาดีเป็นพิเศษในสาขา
วิชาใดวิชาหนึ่งที่สามารถช่วยทำให้บุคคลอื่น ๆ เกิดความเจริญ
งอกงามและพัฒนาก้าวหน้าได้

●ครู คือ บุคคลที่สำเร็จหลักสูตรวิชาชีพจากสถาบันฝึกหัดครู และการฝึกอบรมนั้นได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการ โดยการมอบประกาศนียบัตรทางการสอนให้แก่บุคคลนั้น

●ครู คือ บุคคลที่สั่งสอนอบรมคนอื่น ๆ

เปลื้อง ณ นคร ; 2516

1. ผู้มีความหนักแน่น
2. ผู้ควรแก่การเคารพของศิษย์
3. ผู้สั่งสอน

มานิต มานิตเจริญ ; 2519

1. ผู้สั่งสอนศิษย์
2. ผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์
3. เครื่องเตือนใจ เช่น ผิดเป็นครู

ประไพ ลิทธิเลิศ ; 2542

1. แก้วทศิลป์ ครู หมายถึง ผู้ถ่ายทอดความรู้ อบรมสั่งสอน คุณธรรมและจริยธรรม
2. แก่งสภาพสังคมปัจจุบัน ครู หมายถึง ผู้จัดประสบการณ์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้เรียน ประพจน์เป็นผู้กำกับการชี้แนะ สาระที่ท้าทายและหลักความรู้ที่ ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเอง ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนประพจน์ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งด้านวิทยาการสมัยใหม่และ วิถีการดำเนินชีวิต

3. แง่วิชาชีพครู หมายถึง ผู้เปิดประตูทางวิญญาณของศิษย์ เพื่อให้ได้พัฒนาความเป็นมนุษย์ที่มีชีวิตจิตใจที่สูงกว่า สัตว์ทั้งหลาย

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

มาตรา 4

“ครู” หมายความว่าบุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

สรุป

ครู หมายถึง ผู้ชี้แนะแนวทางและจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน เพื่อสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้ อีกทั้งอบรมสั่งสอน ด้วยวิธีการต่าง ๆ และปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม เพื่อพัฒนา ศิษย์ให้เป็นคนดีของสังคม

ความหมายของ “อาจารย์”

●พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542

อาจารย์ คือ ผู้สั่งสอนวิชาความรู้ ใช้เรียกหน้าชื่อ บุคคลเพื่อแสดงความยกย่องว่ามีความรู้ในทางใด ทางหนึ่ง

ความหมายดั้งเดิมของไทยสมัยก่อน

พระธรรมโกศาจารย์หรือพุทธทาสภิกขุ; 2529

บาลีว่า “ อาจารย์ ”

สันสกฤตว่า “ อาจารย์ ”

ผู้ฝึกมารยาทหรือควบคุมให้อยู่ในระเบียบวินัยเป็นผู้รักษา
ระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ อาจารย์เป็นผู้วาง เป็นผู้ดูแลให้อยู่
ในระเบียบ

Dictionary of Education ; Instructor

เป็นผู้สอนในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยที่มีตำแหน่ง
ต่ำกว่าระดับศาสตราจารย์ และเป็นผู้สอนที่ต้อง
รับผิดชอบต่อการสอนนักศึกษาให้เกิดความก้าวหน้า
ตามจุดประสงค์เฉพาะของการศึกษาที่กำหนดไว้

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต) ; 2528

1. ผู้ประพฤติอันเกื้อกูลแก่ศิษย์
2. ผู้ที่ศิษย์พึงประพฤติด้วยความเชื่อเพื่อ
3. ผู้สั่งสอนวิชาและอบรมดูแลความประพฤติ

ธีรศักดิ์ อัครบวร ; 2540

ผู้สอนวิชาต่างๆ ในสถานศึกษาทั่วไป
และมักจะเฉพาะเจาะจงไปที่ผู้สอน ผู้ซึ่งได้รับการศึกษา
ระดับปริญญาตรีขึ้นไป
คำว่า อาจารย์จึงได้มาแทนที่คำว่า ครู ตามวิถีสังคมไทย
นั่นเอง

ประไพ ลิทธิเลิศ ; 2542

เป็นผู้ชี้แนะสาระวิทยาการต่าง ๆ ชี้แนะแหล่งความรู้ และศึกษาค้นคว้า ที่ท้าทายความคิด ยึดทักษะผู้เรียนในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

เป็นผู้จัดประสบการณ์ในการเรียนให้ผู้เรียน จัดสถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ความคิดสร้างสรรค์ คิดมีเหตุผลและใช้วิจารณญาณก่อนคิด และก่อนทำเสมอ

เป็นผู้ปลูกฝังระเบียบวินัยตนเอง ปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดี เช่น ความ อุดทน ความขยันหมั่นเพียร ความรักงาน ปลูกฝังค่านิยมที่ดีและความเป็นประชาธิปไตย

ละติน	Archa	แปลว่าแม่พิมพ์
กรีก	Archos	แปลว่าตัวอย่างในแบบพิมพ์
ญี่ปุ่น	Artos	แปลว่าหัวหน้าพระในนิกายเซน
ฮินดี	Arjarye	แปลว่าหัวหน้าพระในศาสนาพราหมณ์
สันสกฤต	Arjariya	แปลว่าหัวหน้าพระในศาสนาพุทธ
บาลี	Arjara	แปลว่าหัวหน้าพระในศาสนาพุทธ
ทิเบต	Lamahojan	แปลว่าหัวหน้าพระในนิกายมหายาน
อิหร่าน	Ayah	แปลว่าหัวหน้าพระในศาสนาอิสลาม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

มาตรา 4

“คณาจารย์ ความหมายว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทาง ด้านการสอนและการวิจัย ในสถานศึกษาระดับปริญญา ของรัฐและเอกชน”

สรุป

ผู้สอน ผู้ชี้แนะและผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในด้าน วิชาการ วิชาชีพ สามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ รวมทั้งมีคุณธรรมและจริยธรรม เป็นคำที่ใช้แทน คำว่า ครู ซึ่งในสังคมปัจจุบันมักจะใช้เรียกผู้สอน ซึ่งได้รับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป

ประเภทของครู : ตามลักษณะงาน

ครูประจำบ้าน

มีตาคารดา ซึ่งเป็นผู้ให้กำเนิดและถือว่าเป็นครูคนแรกของทุกคนที่เกิดมา เรียกว่า “บูรพาจารย์”

ครูประจำโรงเรียน

ครูอาจารย์ที่ทำการสอนอยู่ตามโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาต่าง ๆ

ครูประจำวัด

พระภิกษุสงฆ์ในพระพุทธศาสนาหรือนักบวชในศาสนาอื่นๆ

ครูประจำโลก

พระบรมศาสดาของศาสนาต่าง ๆ

เอกสาร : ประกอบการเรียน

http://www.st.pnu.ac.th/dl_outsideclass.php

เอกสาร : สืบค้น

<http://e-book.ram.edu/e-book/c/CU503/CU503-2.pdf>

<https://teachermaykricy047.wordpress.com/category/ความหมายและคุณธรรมครู/>

www.kroobannok.com/article-20283-ความหมายของครู.html

www.oknation.net/blog/boonyou/2011/01/14/entry-1

poon2498.blogspot.com/2013/07/1_5942.html

กิจกรรมท้ายบท

- ให้หาสมญานามที่แสดง ความสำคัญของครู และทำ บทความ หรือ ข่าว หรือ ข้อมูลจากแหล่งใดก็ตาม เพื่อ สันนิษฐาน ความสำคัญสมญานามดังกล่าว
- การนำเสนอ ให้นำเสนอในห้องเรียนครั้งต่อไป